

Vážení dámy a pánové,

dnes jsem dostal smutnou zprávu od paní Kohoutkové, že včera náhle dotlouklo srdce jednoho z našich nejstarších členů – Milana Kohoutka.

Milan Kohoutek (nar. 1945)

byl v oddíle několik let už v době, kdy já do něho přišel. Milan nastupoval v posledním vyšehradském týmu „G“, hrajícího v té době pod taktovkou skvělého Ládi Andrlíka. Už tenkrát hrál sporadicky, vymlouvaje se často na bolest zubů..Později přestal úplně, s tím,že přespříští sezónu opět začne. Jak ale všichni víte, nevynechal ani jednu členskou schůzi, po níž byl čestným hostem předsedy klubu, an jej zval na pivko. Tak činil už Tonda, tak jsem později postupoval i já. Milan totiž nejen, že vzorně platil příspěvky, ale navíc velmi zábavně vyprávěl nejen o šachách, ale také o svém životním povolání, výuce krizového managementu. Byl to velký vyšehradský „srdcař“.

Vloni jsem ho potkal. Vypadal špatně, hrozně pohubl, říkal mi, že mu není dobře a jde do nemocnice na nějakou operaci. Ptal se, kdy bude schůze. Řekl jsem mu, že schůze se nechystá, ale do hospody bude samozřejmě pozván. K tomu, abychom se setkali na pívku, bohužel už nedošlo.

Za Vás za všechny jsem vyjádřil pí Kohoutkové naši upřímnou soustrast a styděl jsem se za to, že jsem možná zrušením členských schůzí zkrátil Milanův život.

Pročež jsem se rozhodl (pozdě, ale přec), že po delší době něco podobného uspořádáme, už proto, abychom zavzpomínali právě na Milana.

Petr Vaněk